

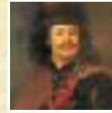
Kilépni a negybetűs életbe

Beszélgetés a júniusban felszentelt Molnár János püspöki titkárral [▶ 3. oldal](#)

Templom megáldás

Hosszú évek küzdelmes fáradozásai után megújult az olaszfai templom [▶ 6. oldal](#)

Az imádságos fejedelem

II. Rákóczi Ferenc rodostói éveiről a hűséges kamarás, Mikes Kelemen írt [▶ 10. oldal](#)

V. ÉVFOLYAM 9. SZÁM – 2012. SZEPTEMBER – ÁRA: 150 FT

A közöny ellen

Kiknek szólhat a hamarosan kezdődő Hit éve? Kiket kellene megszólítani az esztendő során? Cél, hogy a valóban hívő, elkötelezett, vallásukat rendszeresen gyakorló embereket megerősítsük hitükben. Újat mondani persze nehéz nekik a hitről. Vagy talán mégis? Hitünk olyannyira gazdag, hogy mindig rátalálhatunk egy új igazságra. Soha nem gondoljuk, hogy mindent tudunk Istenről. Ő bármikor tud meglepetéseket okozni.

A Hit éve során szólnunk kellene a hitről azoknak, tanúságot kellene tennünk hitünkéről azok előtt, akik nem hívők. Talán hitetlenek? Én még nem talákoztam olyan emberrel, aki valóban meggyőződéses istentagadó lett volna. Nem talákoztam még olyannal, aki valamilyen elv szerint valóban hitetlen lett volna. Lássuk be, hitetlennek lenni nem könnyű. Miként a hívőt időként megkíséríti a hitetlenség, a hitetleneket is megkíséríti a hit, megkíséríti őket a gondolat, hogy hátha mégis van Isten.

Vannak viszont szép számmal közönyös emberek. Úgy tűnik számomra, hogy körünkben a hit ellentéte a közöny és az érdektelenség. Azokra gondolok, akik vallási dolgokról vagy Istenről hallván egy vállrándítással ezt mondják: „Na és akkor mi van? Nem érdekel az Isten.”

Az érdektelenség és a közöny nem táplálhatja bennünk azt, hogy feladjuk. Inkább még erősebben ösztönöz bennünket az evangélium hirdetésére. Isten adjon a közönyös embereknek nyitottságot Krisztus örömhírének, igazságának befogadására!

[Horváth István Sándor]

Szentírás vasárnapja

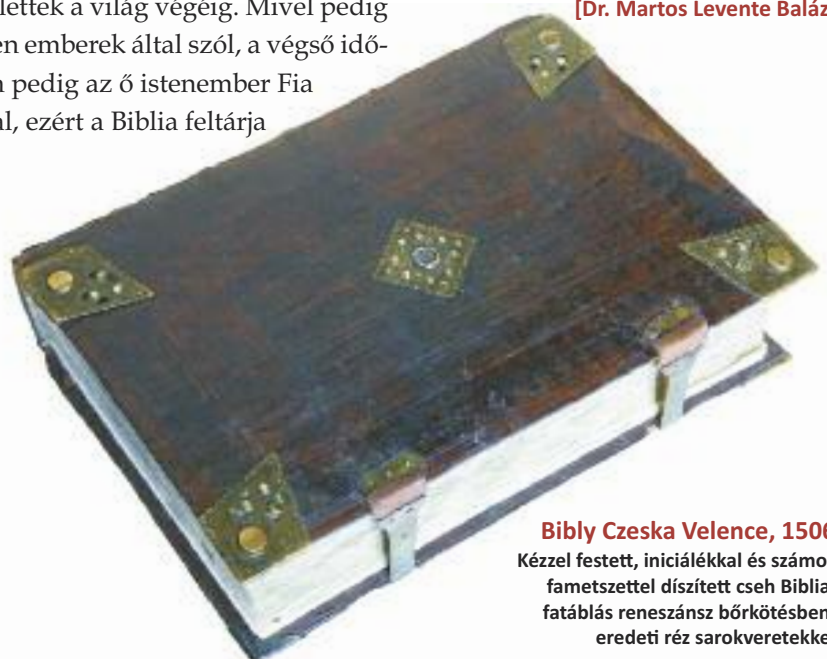
Családi ünnepeinken végre kifejezzük szeretetünket egymás iránt, végre értékeljük és megbecsüljük, ami természetessé vált, ami körülvesz, mint a levegő, s amit vagy akit ezért könnyen levegőnek is nézünk máskor, ha nem vigyázunk. Egyházi ünnepeink is így segítenek csodálkozni azon, ami jó esetben része életünknek, s amihez, mint a jóhoz általában, könnyen hozzászokik az ember.

Szentírás vasárnapon Isten írott üzenetét, a Bibliát köszönjük meg és ünnepeljük ezzel a tudattal: hogy nélküle elképzelhetetlen volna a hitünk világa. Hiszen a Bibliában benne van a hit egész története: a zsidó nép hívő vágyakozása, Isten Fiának, Jézusnak világba lépése, és ott a Jézusban kitárult idő, amelyben tanítványai útra keltek, s az örömhír hirdetői lettek a világ végéig. Mivel pedig Isten emberek által szól, a végső időben pedig az ő istenember Fia által, ezért a Biblia feltárja

az emberi élet legfontosabb tapasztalatait is: a születés és újjászületés örömét, az élet sűrűjében bolyongók töprengését, a megvetettek makacs reményét, a szerelem és a halál szenvedélyét. Így a Biblia egyfelől a gyógyító Isten ujjá, amellyel rátapint életünk rejtett sebeire. Másfelől sziklába fűrt kapaszkodó, amely a hegyen biztosít és irányt mutat: ahol Isten leereszkedett, ott, és csak ott, minket is magához segít.

Szentírás vasárnapja arra hív, hogy figyeljünk fel újra Isten szavára. Hallgassuk a liturgiában és olvassuk ott-hon újra meg újra. S így nemcsak megszokjuk, hanem „rászokunk” majd, megismerjük nemcsak a fejünkkel, hanem a szívünkkel is. Így pedig remélhetjük, hogy felfrissül „beszélgetésünk” Istennel, új élettel telik meg vándorutunk Isten oldalán.

[Dr. Martos Levente Balázs]

Biblia Czeska Velence, 1506

Kézzel festett, iniciálékkal és számos fametszettel díszített cseh Biblia, fatáblás reneszánsz bőrkötésben, eredeti réz sarokveretekkel

LITURGIA

Az egyházi év

Az évközi idő IV.

Előző cikkünkben az évközi idő vasárnapjainak olvasmányrendjéről szoltunk, most a köznapok kerülnek sorra. Az évközi idő köznapjain az evangéliumok úgy vannak elrendezve, hogy Márk olvasásával kezdjük (1–9. hét), azután Mátét (10–21. hét), végül Lukácsot olvassuk (22–34. hét), a következőképpen: Márk 1–12. fejezetét szinte teljes egészében elolvassuk, Mátéból és Lukácsból pedig mindazt, ami Márkban nincs benne. A végső dolgokról szóló beszéd Lukácsnál teljes, és így olvasuk az egyházi év végén.

Az olvasmányok, illetve a szentleckék két évre, I. és II. évre vannak elosztva. Páratlan évben az I., páros évben – így idén, 2012-ben is – a II. év olvasmányai kerülnek sorra úgy, hogy néhány héten keresztül az Ószövetséget olvassuk, aztán az Újszövetséget. Az Újszövetségből eléggé bőven olvasunk, hogy az egyes levelek lényeges tartalma sorra kerüljön. Az Ószövetségből csak válogatott helyek kerülnek sorra, hogy lehetőség szerint megmutatkozzék az egyes könyvek jellege. A történeti olvasmányok úgy vannak megválogatva, hogy áttekinthető legyen belőlük a Jézus Krisztus megtestesülését megelőző egész üdvösségtörténet. Ezen felül néhányszor a bölcsességi könyvekből kiragadott szövegek világítják meg a történelmi események vallási jelentését.

Csaknem minden ószövetségi könyv helyet kapott az egyházi év köznapi olvasmányrendjében. Csupán igen rövid könyvek maradtak ki (Abdiás, Szofoniás) és egy költői könyv, az Énekek éneke. Az épületes célzatú elbeszélések közül Tóbiás és Rut könyveit olvassuk, elhagyva Eszter és Judit könyvét. De ezekből is előkerül egy-két szöveg vasárnapokon és egyéb időszakok köznapjain.

Az egyházi év végén kerülnek felolvasásra azok a könyvek, amelyek illenek ennek az időnek a világvégi jellegéhez: vagyis Dániel és a Jelenések könyve.

PÉLDAKÉP

Boldog Özséb

Özséb életét Gyöngyösi Gerely I. *Remete Szent Pál Remete testvéreinek élete* című latin nyelvű kódexéből ismerhetjük. Szüleit a krónikás nem nevezi meg, csak annyit ír, hogy híres magyar családból származott. Tormay Cécile a királyi család rokonának tartja, más találgatások szerint a királyi udvar várispánjának fia. Nevéhez fűződik a magyar eredetű pálos rend alapítása és megszervezése, amely mind vallási, mind művelődésügyi téren jelentős szerepet töltött be nemcsak hazánk, hanem a szomszédos népek kultúrájának történetében is.

Özséb Esztergomban született 1200 körül. Szülei gondos nevelésben részesítették, és az 1028-ban Szent István által alapított káptalani iskolába járaták. Életrajzírója szerény, hallgatag, komoly fiúként jellemezte. A tatárjárást követően fontos feladatnak tekintette a lelki élet megújítását, de miután négy éven át részt vett az újjáépítésben, lemondott a kanonokságról, javait szétosztotta a rászorulóknak, és 1246-ban a Szántó közelében lévő sziklás rengetegbe vonult. A pilisi remete első ténykedése az

volt, hogy hármas barlangja alatt, a forrás mellé letűzte a szent keresztet. „Keresztben az üdvösség” – ez volt a jelszava. Ezért szentelte később az egyesült remetek templomát a szent kereszt tiszteletére, és neki köszönhető az utak, házak, erdők mentén állított keresztel-terjedése is.

1250-ben Pilisszántó közelében, a kesztölci völgy fölötti magaslaton kisebb templomot építettek a szent kereszt megtalálásának emlékére, a templomhoz pedig magas fallal körülvett monostor csatlakozott a társas remetek számára. Özséb ezután végigjárta az országban elszórtan található nagyobb remetetelepeket, majd Rómába ment, hogy megszerezze a Szentszék jóváhagyását és megerősítését a szerzetalapításhoz. Sikertörténet is megnyernie Aquinói Szent Tamás pártfogását IV. Orbán pápánál, aki jóváhagyta a rendet, és Pál veszprémi püspököt bízta meg az ideiglenes szabályok felállításával.

Özséb húsz éven át irányította rendjét, amelyet Remete Szent Pál oltalma alá helyezett. A rendtagok „Első Remete Szent Pál testvéreinek” nevezték magukat, de a „Szent Kereszt testvérei” elnevezés is ismert volt. Özséb 1270-ban, Pilisszentkereszten halt meg.

[Csuti-Mátyás Zsófia]

• • •

Fohász Boldog Özsébhez

Boldog Özséb, büszkeségünk, /
Hozzád száll az ének. / Kérő szóval, hő
fohással / Buzgón kérünk Téged. /
Gyűjtsd össze lángjaink, / Egyesítsd
imáinkat, / Segíts nekünk megmen-
teni / Elárvult hazánkat!

Súlyos bánat sanyargatta / Akkor
magyar népünk, / Imádságos áldott
szíved / Lám segített nekünk: / Felvir-
radt szép hajnalunk, / Messze szállott
a bánat, / Meghallgatta a kegyes ég /
A te hő imádat.

Boldog Özséb
1200 körül – 1270

Kilépni a nagybetűs életbe Beszélgetés Molnár János püspöki titkárral

Augusztus elsejétől a júniusban felszentelt Molnár János atya látja el a püspöki titkári feladatokat a szombathelyi Püspöki Hivatalban. A Martinus korábbi számából – Kovács József diakónussal, Németh Csaba és Óra Krisztián újsímesekkel együtt – megismerhették János atya eddigi életútját, aki immár egy hónapja Szombathelyen él, és ellátja a titkári feladatokat. De hogy miről is van szó pontosan, mit csinál egy püspöki titkár, arról őt kérdeztem.

Milyen ismeretei voltak eddig a püspöki titkári feladatokat illetően?

Papnövédeként a mindenkori titkárral tartottuk a kapcsolatot, ha egy-egy alkalommal hazahívt bennünket püspök atya. Vele beszéltük meg a szertartások menetét és az egyéb teendőket, a szertartásokkal kapcsolatos szervezési feladatokba azonban nem nyertünk bepillantást. Most már kezdem látni, hogy a titkárnak oroszlánrésze van a szervezésekben. A Szombathelyi Egyházmegyében a titkár pár éve már nemcsak szertartó, hiszen a Brenner János Kollégiumban is feladatokat lát el. Így aztán nem csupán a lakhelyem a kollégium, hanem a fiatalok lelkipásztori ellátását is én végzem.

Hogyan fogadta, hogy Püspök atya önt választotta ki erre a tisztségre?

Ha őszinte akarok lenni, azt mondom, erre nem készültem. Valamennyi lelkigyakorlaton és minden beszélgetésen azt hallottuk, hogy mit és hogyan csináljunk káplánként vagy a későbbiekben plébánosként, a titkári életről azonban nem voltak ismereteink.

Milyen célokkal, tervekkel érkezett Szombathelyre?

Különösebb terveim nem voltak, és nincsenek most sem. Nem szeretnék mást, mint amit már szentelési jelmon-

datomul is választottam: „Értük szenteltem magam.” Ezt szeretném megélni. Ez az „értük szenteltség” nagyon széles perspektívát tár elém, szerzteágazó módon lehet megélni.

Sikerült-e beilleszkedni Szombathelyen, milyen tapasztalatokat szerzett eddig?

Nem volt nehéz beilleszkedni: szíves fogadtatás, jó munkatársak, kiváló minisztránsok, egyszóval minden ideális ahhoz, hogy könnyen megszokjam a Vas megyei levegőt.

A budapesti központi szemináriumban nyilván nyugalmasabban teltek a hétköznapok. Nem tántorították el az új kihívások?

Tény, hogy ott adott volt egy fix napi-rend. Ez most nincs. A tevékenységek sűrűsége és sokrétűsége rugalmas napi-rendet kíván. A misék időpontja is nagyon flexibilis, mert legtöbbször helyettesíték, kisegíték valahol. Ennek ellenére nem mondanám, hogy a szemináriumi élet nyugodtabb volt. Ott sem unatkoztam, mindig volt mit tenni. A feladatok és kihívások nem tántorítanak el, inkább arra ösztönöznek, hogy kipróbáljam magam az élet különböző területein. Két dolgot szeretnék jól megélni. Az egyik, hogy „körülmény-független” Isten-kapcsolatom legyen, azaz bármi nehézség, feladat, probléma adódik a hivatásomban, boldog pap ma-

Rövid hírek

A melbourne-i Szent Patrik-katedrálisban szeptember 8-án négy olyan papot szenteltek fel az ausztrál Katolikus Egyházban, akik korábban anglikán lelkészek voltak. Az Ausztrál Püspöki Konferencia keretében 2012. június 15-étől állították fel a személyi ordinariátust azon anglikánok számára, akik az *Anglicanorum Coetibus* kezdetű apostoli konstitúció útmutatása alapján egységre lépnek a Katolikus Egyházzal.

Erdő Péter bíboros Nagyboldogasszony ünnepén megáldotta, és ezzel hivatalosan is megnyitotta a Mária Út Mariazell Csíksomlyóval összekötő ágát a zarándokok előtt. A bíboros az ünnepi szentmisét követően a Mária Út egy kiemelt pontjánál, az esztergomi bazilikánál adott áldást a Mária Út építőire és mindazokra, akik jární fogják a Mária Utat.

radjak. A másik, hogy – bár most nem igazán van alkalmam a hívek körében tevékenykedni –, hinnem kell abban, hogy egy pap a hívekért akkor teszi a legtöbbet, ha imádkozik és misézük értük.

Hogy telik egy napja?

Szeptemberben indul a kollégium, így addig csak feladatköröm egyik része tölti ki napjaimat, vagyis hivatalos leveleket írok, a szertartások szervezésében egyeztetek az illetékesekkel, és az ezekhez szükséges dolgokat készítem el. Mindemellett pedig készülök a szentmisékre, vannak „átlagos” papi feladataim is.

Köszönöm a beszélgetést, a szerkesztőség nevében kívánom, hogy Isten áldása kísérelje munkáját!

AZ OLDALT ÖSSZEÁLLÍTOTTA: CSUTI-MÁTYÁS ZSÓFIA
A HÍREK FORRÁSA: MAGYAR KURÍR

Mi kell az új evangelizációhoz? – Új pünkösöd

Mottó: Új pünkösöd nélkül nincs új evangelizáció!

A Szentírás rámutat, hogy a Szentlélek kiáradása szorosan összefügg a hatékony evangelizációval. Az apostolokat Jézus három évig képezte. Meghatározott céllal készítette fel őket arra, hogy folytatni tudják az ő művét: hirdetni Isten országát. Az apostolok minden jó szándékuk ellenére is csak kevésbé értették, hogy pontosan kicsoda Jézus, és tulajdonképpen mi a terve velük. Sokkhatásként érte őket nagy-péntek drámája, ahogyan aztán a feltámadást sem hitték el kezdetben. Olyanok voltak nagyszombaton, mint egy focicsapat, amelyik a 89. percben kapott egy kijózanító gólt, és aztán kábultan rohángálnak a pályán: úgy tűnik, kiénekeltek a sajtót a szájukból. Folyamatosan olyan helyzetekbe kerülnek, amikkel nem tudnak mit kezdeni. Az átélt események meghaladják a képességeiket: egyszerre jelen vannak a csodák, de a kijózanító valóságok is, és persze súlyos személyes bűnök. A Mester talán nem a legalkalmasabbakat választotta ki. És mégis! Mi történik?

Történik egy esemény, ami szintén meghaladja az elképzeléseiket: imádkoznak, és Erő száll le a magasból. A végkimenetelt ismerjük.

A két legfontosabb kérdés, hogy ez az Erő elérhető-e jelenleg a számomra, illetve ha elérhető, akkor kérem-e?

Az új evangelizáció Isten ügye. Isten

a balgaságnak tűnő személyes szóbeli tanúságtétel által akarja üdvösségre vezetni a világot. Ez a világ nem hisz az üres erkölcsösködő papolásnak. Olyan tanúságtévő hús-vér emberekre van szükség, akiknek lángol a szívük. Ha a Szentlélektől jövő belső meggyőződésünk ereje (élő hit) nem érződik a tanúságtételünkön, akkor csak fecsegünk. Nem az Istenről felhalmozott elméleti információk gyűjtanak hitet, hanem az ezekhez kötődő megélt tapasztalatok.

Felfoghatatlan, de látható valóság, hogy a pünkösdi Erő elérhető, mert Ő ér el minket! Ha komolyan gondoljuk tanúságtévő küldetésünket, akkor nem csupán egyfajta választható lehetőség a személyes pünkösdi élmény. Ez nem a karizmatikus mozgalom privilégiuma, hanem a hívő keresztény élet normális része. Ugyanolyan természetes, minthogy elmegyek gyónni, a szentmisén áldozom, naponta imádkozom. A Szentlélek folyamatos kiáradásáért történő őszinte imádságról nem mondhatunk le, és erejét sem becsülhetjük le.

Sokszor panaszkodunk, hogy erőtleneink vagyunk, túl sok a feladatunk, harcolunk önmagunk árnyékával, a körülményekkel, sajnos még egymással is. Azonban ez legtöbbször megragad a nyavalygás szintjén. Nyavalygásnak nevezem azt a belső hozzáállást, amikor szükségleteinkkel nem fordulunk

– tehetetlenségünk elismerésének teljes alázatával – Isten felé. Sokszor száalmasabbak vagyunk, mint a jerikói vak koldus, mert ő kiáltozott Jézushoz irgalomért, mi azonban csak magunkban morgunk, siránkozunk, panaszkodunk. Vajon kiáltunk-e kitaróan és kétségbeesetten Istenhez erőért? Vagy titokban azt reméljük, hogy a dolgok „csak úgy” megoldódnak? Az is lehet, hogy hozzászoktunk már, hogy ezen a világon sötétben tapogatózunk, és fogalmunk sincs arról, hogy a Világosság Atyja tüzet akar gyújtani. Tulajdonképpen egészen kellemes a langymelig szűrkeségben élni, mert addig sem kell gondolkodni, felelősen élni, konfliktusokat felvállalni. Jobb a talentumokat a földbe ásni, így nem kell izgulni, hogy a válság elviszi a profitot.

Ezen a ponton nem léphetünk át önvizsgálat nélkül, mert ez a hozzáállás mindennek a rugója. Nincs új evangelizáció új tűz nélkül. Amikor új evangelizációról beszélünk, akkor hinnünk kell, hogy ezt nem pusztán emberek találták ki.

Lehet, hogy voltak a múltban vallásos élményeink, és tény, hogy kiáradt ránk a Szentlélek a kereszteléskor és a bérmléskor, de ez nem elégséges indok arra, hogy ne imádkozzunk a Szentlélek új kiáradásáért az életünkre, szolgálatunkra.

Ugyanaz az érzület legyen bennünk, amely Máriában is megvolt, aki nem tartotta a Jézus fogantatásakor átélt Szentlélek-tapasztalatot olyan dolognak, amelyhez hivalkodó módon, mintegy „zsákmányként” ragaszkodnia kelljen, hanem megalázta magát, és pünkösdkor felment a bűnös apostolokkal együtt imádkozni az emeleti terembe. Fontosabbnak tartotta, hogy más módon is megtapasztalja a Szentlélek erejét életében és szolgálatában, minthogy hűvös eleganciával csupán kellemes együttlétet kívánjon a tizenkettőnek.

Az új evangelizációhoz új pünkösöd szükséges. Az új pünkösödhöz pedig új alázat. **[Tömő János]**

Egy szerelmi történet – Rémület a Közel-Keleten

2. rész – Ozeás próféta

A próféta, görögül prophétész, latinul prophaeta szó jelentése: Istentől meghívott, az ő akaratát közvetítő személy, hírnök, szóvivő, beszélő. A szó a görög prophanei, „valakinek a színe előtt szólni, valaki helyett szólni” szóból származik. Jelen rovatunk célja az, hogy bemutassunk néhány ószövetségi prófétát, munkásságukat és legfontosabb jövőjelzéseiket.

Amosz próféta rövid működése Kr. e. 750 körül feltárta a szociális igazságtalanságokat Szamariában. Ozeás próféta mindezt újra előhozta. Rövidesen megkezdődtek a nehéz évek. Kr. e. 745-ben III. Tiglat Pilleszer szerezte meg a hatalmat Asszíriában, és kiterjesztette hatalmát. Kegyetlenül bánt a legyőzött uralkodókkal és országokkal: Asszíria ellenfeleit lefejeztette, élve eltemettette, karóba húzatta, megnyúzta. Az új uralkodó kemény deportálási politikát folytatott. A legyőzött népeket kiszakították hazájukból, és a birodalom más területére telepítették őket. Ugyanezt a politikát folytatták utódai is. Izraelben riadalom tört ki. A király nem tudta, mit tegyen. Egymást érték a palotaforradalmak: húsz év alatt hét király követte egymást. Izrael olyan lett, mint egy galamb: buta és esztelen (Oz 7,11). Kr. e. 721-ben Asszíria ostrom alá vette Szamariát, bevette és lerombolta, a nép vezetőit pedig deportálta. Ez az északi ország végét jelentette (2 Kir 15,8-21; 17,1-6).

Ozeás, Beerí fia

Ámoszsal szemben, aki a déli országrészből jött, Ozeás eredetileg is az északi országból származott. Talán a kispolgári réteghez tartozott. Mélyen szolidáris népe sorsával. Honfitársával együtt ő is fél, de elmondja nekik, amit gondol. Ozeás felismeri hivatását Istentől. Nem úgy, mint az „ordító oroszlán” Ámoszhoz hasonlóan, hanem mint egy megcsalt és újra megtalált szerelem tapasztalatában. A bibliai elbeszélés szerint Ozeás Jahve paran-

csára szeretett egy Gomer nevű asszonyt. Ez azonban paráznaságra adta magát. Ozeás szenvedett e megcsalt szerelem miatt, de szenvedett népe szomorú és nyugtalanító helyzete miatt is. Egy nap azonban minden világos lett számára. Szervedése nem felesége házasságtörése miatt van? Népe szerencsétlensége nem Izrael bálványokkal való paráznasága miatt történt? A dráma, amit Ozeás megél a feleségével nem ugyanaz, mint amit Jahve él meg az ő népével? Ez a szomorú tapasztalat ráirányítja Ozeás figyelmét a történelemre és Istenre. Ozeás könyvében Isten úgy jelenik meg, mint egy felesége (Izrael) hűtlensége által megcsalt férfi. Isten is féltékeny, tele van haraggal. Méltó ez Istenhez? Azután megváltozik érzelve, visszafogadja feleségét „jog és igazság által, szeretet és gyengédség által”. Férfi, aki szenvedélyesen viselkedik, de aki megbocsát. Még senki sem beszélt így Istenről (2,21-22).

Olvassuk el a Bibliában Ozeás könyvének első három fejezetét, ez megadja az egész könyv kulcsát! Mi is csodálkozhatunk (Oz 1-3).

Ozeás nőgyűlölő?

Egyes bibliamagyarázók állítják a nőellenes ideológiát, amely Jahve és Izrael házassága képében az asszony (Izrael) állandó házasságtörésével jellemezhető. Érdekes azonban látni, hogy maga Ozeás igyekszik javítani ezt a vádat Istennek egy szokatlan képével. Úgy mutatja be, mint egy női Istent: Izrael népének Isten anyja, aki járni tanítja, karjába veszi, arcához emeli, táp-

Ozeás próféta Kr. e. 750-725 között működött. II. Jerobeám uralmának utolsó éveitől az Izrael összeomlását megelőző évekig. II. Jerobeám uralmának ezt a szakaszát már nem béke és gazdagság, inkább fokozódó anarchia, az asszírelles és asszírbarát csoportok versengése jellemezte. A politikai viszálykodást és társadalmi nyugtalanságot vallási és erkölcsi szétesés kísérte.

lálja és a szeretet kötelékével veszi körül (11,1-4).

Az emberiség története

Az emberiségnek sohasem volt ilyen tág ismerete saját történetéről és az univerzumról, mint napjainkban: a „Big bang” (ősrobbanás), az élet megjelenése és fejlődése planétánkon, az emberiség fejlődése a XXI. századig szerencsével és felelősséggel, kiadatlan kockázattal a jövő számára.

Ozeás ma arra hív bennünket, hogy úgy tekintsük a történelmet – amely ha nagyon gyakran gyötrelmes is –, mint Isten és az emberiség között a szeretet történelmét. **[Dr. Gyürki László]**

Az olaszfai templom megáldása

Hosszú évek küzdelmes fáradozásai után kívül-belül megújult Olaszfa temploma. A munkálatok már 2007-ben elkezdődtek. Ekkor sikerült a beázó tetőt felújíttatni – megmentve ezzel a templom freskóit –, és a szétcsúszó falakat „falvarrással” megerősíteni. A munkálatok közeli folytatásának reményében a hívek társadalmi munkában kívül-belül leverték a mintegy másfél méter magasan felvizesedett, salétromossá vált vakolatot. Az évek során a templom falai kiszáradtak, de a 400 lelkes kis keresztény közösségünk erejét meghaladta a munkálatok folytatása, pályázatunk pedig nem kapott kedvező elbírálást.

Idén tavasszal dr. Veres András megyéspüspök támogatásával egyházközségünk 14 millió forintot kapott az egyházmegyétől, amely elérhető közelségbe hozta templomunk megújulását. Helyiek és elszármazottak, magánszemélyek és vállalkozók fogtak össze, hogy munkájukkal, adományaikkal segítsék a felújítás befejezését. Újabb szerkezeti megerősítésre, a balesetveszélyes elektromos hálózat cseréjére, a toronysisak javítására, a külső-belső falak vakolására-festésére, riasztórendszer felszerelésére került sor. Helyi vállalkozók felajánlásából a templomtér parkosítása és a templom kültéri díszkivilágítása is megvalósult.

Augusztus 12-én, vasárnap délután a kisközségben örömmünnepre, a kívül-

belül felújított templom megáldására gyűltünk össze. A megyéspüspök, miután megáldotta a templomot, a szentmise homíliájában a szentírási szakaszokból kiindulva világított rá a templom jelentőségére. Ami a próféták számára a puszta volt: menedékhely, az Istennel való találkozás helye; az számunkra a templom. Az ott töltött idő megerősít abban, hogy Isten országa felé vándoroljunk. Szépsége emlékeztet az eljövendő ország szépségére, ezért igyekszik mindenki Isten házáat széppé tenni, berendezéseit úgy kialakítani, hogy Istenhez emelje a lelket. Ahogy Illés próféta egyéni gondviselésben részesült, úgy Isten kegyelme folytán mi is rendkívüli gondviselésben részesülünk. Jézus itt lakozik közöttünk, saját magát adja eledelül.

A szentmisében együtt ünnepeltek hívő közösségünkkel egykori plébánosaink: dr. Gyürki László pápai prelátus, Marton István, Dóka Ferenc, falunk szülötte, Varga Ottó őriszentpéteri plébános, valamint a községünkhöz rokoni, baráti szálakkal kötődő Bodorkós Imre jánosházi és Déri Péter cseh-mindszenti plébánosok. A kántori szolgálatot dr. Sebestyén Gábor látta el. A helyieken kívül sokan részt vettek a faluból elszármazottak és az itt nyaraló olaszok közül is, akiket az ünnepi szentmise után a plébániaház udvarán látott vendégül az egyházközség.

[Fekete Róbert]

Sárvári ministránsok és felolvasók kirándulása

Ötven ministráns, fiúk és felolvasó lányok tettek egynapos mariazeili kirándulást Wimmer Roland atya és felnőtt segítők kíséretében. Ez a kirándulás jutalom a ministránsok egész évi hűségese szolgálataért. [Haller Ákos]

Zalai zarándokok Szombathelyen

Tizennégy fős nemesapáti zarándokcsoport érkezett Szombathelyre augusztus 14-én. A zarándokok megtekintették az Egyházmegyei Múzeumot, és imádkoztak a Székesegyházban. [Horváth László]

Szent István király ünnepe a Kálvárián

Augusztus 20-án, Szent István király ünnepén idén is közösen mutatott be szentmisét dr. Veres András megyéspüspök és dr. Konkoly István ny. püspök a Kálvária templom előtt lévő Szent István téren. [Zanati Enikő]

Keresztút megáldás Pákán

A Pákához tartozó Kis-hegyen a közelmúltban elkészült keresztút felszenteléséhez gyülekeztek a hívek július 29-én, délután 5 órakor. A nagy hőség ellenére sokan vállalkoztak a dr. Veres András megyéspüspök úr által vezetett keresztút végigjárására. A plébániához tartozó községek falvaiból az egyévestől a nyolcvanévesig minden korosztály jelen volt. [Czigola család]

Programajánló

szeptember 15-16. (szombat-vasárnap) 18.30 óra Kisboldogasszony búcsú (Vasvár) • **szeptember 16. (vasárnap) 10 óra** Templommegáldás (Nick, Szent Anna-templom); **15 óra** Templomszentelési évforduló (Rönök, Szent Imre-templom) • **szeptember 21-23. (péntek-vasárnap) 18 óra** Egyházközségi képviselőtestületek elnökeinek lelki és képzési hétvégeje (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia) • **szeptember 22. (szombat) 9 óra** Egyházi szolgálattevők (sekrestyések és gondnokok) képzése (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia); **15 óra** Bértmálás (Lenti, Szent Mihály-templom) • **szeptember 23. (vasárnap) 11 óra** Püspöki szentmise a 220 éves a milejszei templomban (Milejszeg, Assisi Szent Ferenc-templom); **15 óra** Bértmálás (Gutorföldre, Szent István király templom) • **szeptember 24. (hétfő)** Fénykereszt-mise (Szakonyfalu, Sárllós Boldogasszony templom) • **szeptember 29. (szombat) 18 óra** Mindszenty engesztelő imanap (Csehimindszent, Mindenszentek-templom) • **október 3. (szerda) 16.45 óra** Emlékezés Assisi Szent ferenc halálára (Szombathely, Szent Erzsébet Ferences templom) • **október 5-7. (péntek-vasárnap) 18 óra** Végzett lelkipásztori munkatársak lelki és képzési hétvégeje (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia) • **október 6. (szombat) 9 óra** Egyházi szolgálattevők (sekrestyések és gondnokok) képzése (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia) • **október 8. (hétfő) 10 óra** Egyházmegyei papi lelkinap (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia) • **október 12-14. (péntek-vasárnap)** Lelkipásztori munkatársak képzése (Szombathely, Martineum Felnőttképző Akadémia) • **október 13. (szombat) 15 óra** Fatimai szentmise (Szentgotthárd, Jó Pásztor kápolna); Kórustalálkozó (Szombathely, Sárllós Boldogasszony székesegyház) • **október 14. (vasárnap) 10 óra** Bértmálás (Ják, Szent György-templom); **15 óra** Bértmálás (Szentpéterfa, Szent Péter és Pál apostolok templom)

Háromnapos ünnep Celldömölkön

Augusztus közepe sok szép élményt adott a celldömölki kegytemplom híveinek és az ide zarándokló testvéreknek. Augusztus 13-án este a hagyományokhoz híven fatimaiengesztelés volt a templomban szentórával, ünnepi szentmisével és körmenettel. A szentmisét egy indiai származású verbita missziós, Lourdu atya mutatta be, aki újmiséis áldásban is részesítette a jelenlévőket. Az atya a hálaadásra hívta fel a figyelmünket, buzdított, hogy mindenki találja meg a hivatását, ahogy azt ő megtalálta, és adjon hálát Isten rá vonatkozó tervéért.

Augusztus 14-e is a hálaadásé volt, hiszen ekkor érkeztek Celldömölkre a nyolc nappal korábban elindult zarándokok, akik a Szűzanya felé fejezték ki hálájukat a Mária Rádióért. A több mint egyhetes zarándoklat érintette azokat a dunántúli településeket, amelyekben már szólhat a rádió. Dr. Szabó

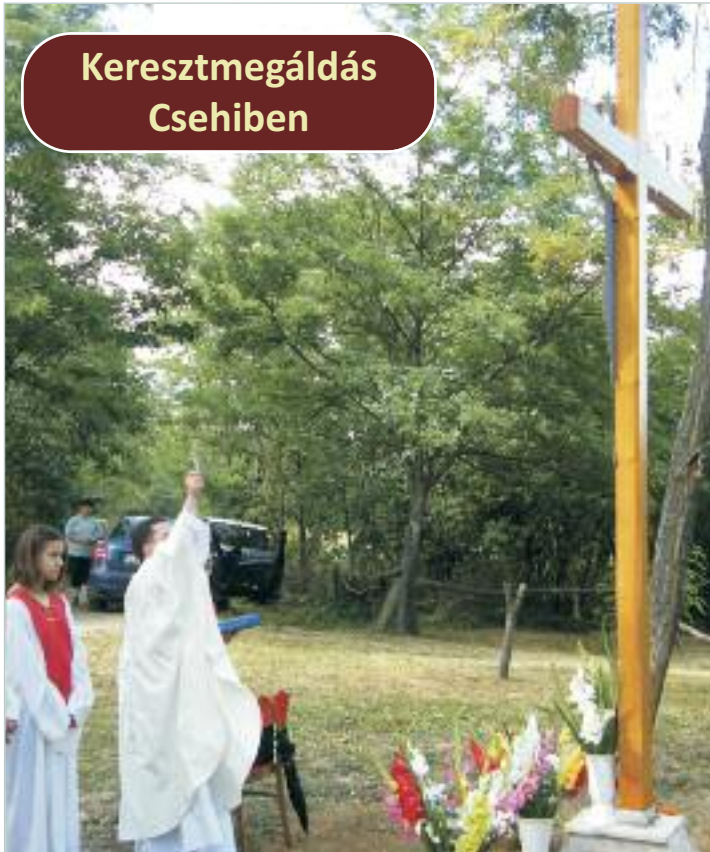
Tamás, a Mária Rádió elnöke elmondta, hogy a gyalogos zarándoklat során közel 1000 emberrel találkoztak és beszélgettek, akik mindannyian örömmel és lelkesen fogadták a rádiós zarándokokat. Este ünnepi szentmisében mondtak köszönetet a Jóistennek ezért az ajándékért, és megígérték, hogy ebből az augusztusi zarándoklatból hagyományt teremtenek.

Nagyboldogasszony ünnepén, augusztus 15-én, délelőtt 10 órakor ünnepi szentmisét mutatott be Bíró László püspök úr, amelyre rengeteg zarándok érkezett nemcsak a város környékéről, de Zala megyéből és sok más településről is. Abból a célból hívtuk a zarándokokat, hogy ennek a szép ünnepnek a celldömölki Nagyboldogasszony-plébániatemplomban különös szerepe és helye kell, hogy legyen. A püspök úr Mária alakját hozta közel hozzánk a prédikációjában, amikor Mária menny-

bevételét minden ember számára reményként állította, hisz ez ad nekünk biztosítékot arra, hogy a halálunkkal nem ér véget az életünk, mert egy ember: Mária már egészen biztos, hogy testestől-lelkestől ott van a mennyországban. Az ünnepi szentmisét körmenet követte, majd csendes imádsággal, litániával, zenés szentségimádással folytatódott a program. A hívek este gyalogosan vonultak át a kegytemplomból a város szélén álló Romtemplomig, ahol Borián Elréd bencés szerzetes mutatott be szentmisét. A 12. századi bencés templom romjainál a szentmise után megáldották Lancsics Bonifác bencés szerzetes emléktábláját, aki a *Boldogasszony Anyánk* kezdetű Mária-himnuszunk szerzője. Ezzel zárult a háromnapos esemény, amely méltó helyet adott Nagyboldogasszony ünnepének ezen a szép Vas megyei Mária-kegyhelyen. **[Kirner A. Zoltán]**

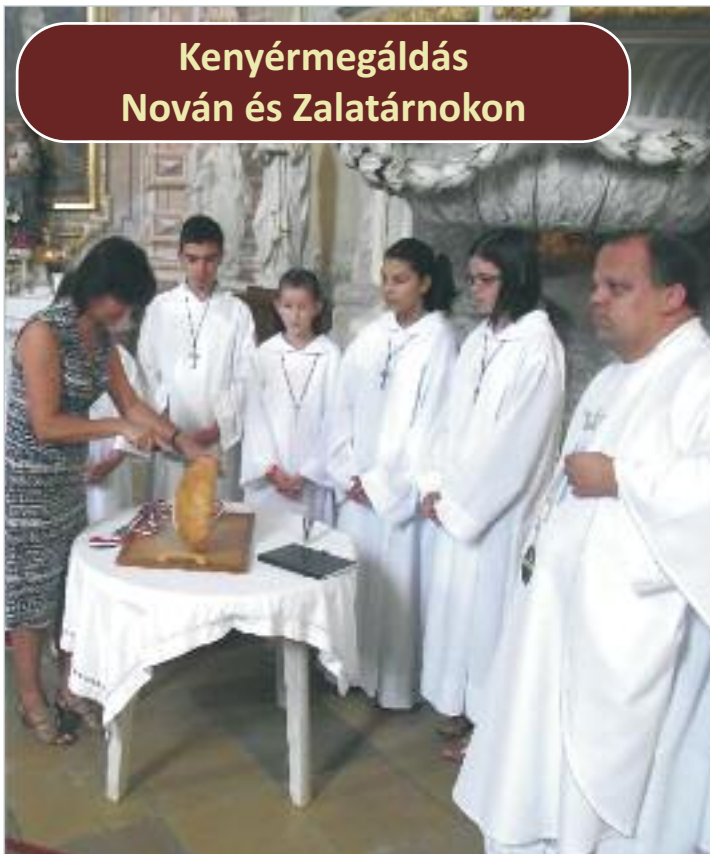
Keresztmegáldás Csehiben

▲ A Csehi határában található Belső-Döbör szőlőhegy egyik bejáratánál álló új kereszt megáldására gyűltek össze a hívek augusztus 11-én. Az új keresztet Déri Péter plébános áldotta meg szentmise keretében. **[Mészáros Péter]**

▼ Szent István király ünnepén, augusztus 20-án ünnepi szentmise keretében áldottuk meg az új kenyeret Nován és Zalatárnokon. Hálát adtunk érte Istennek, és megköszöntük, hogy ebben az évben is gondoskodott rólunk. **[Tóth András]**

Kenyérmegáldás Nován és Zalatárnokon

Bringás szentjánosbogarak Nicken

▲ A Taksony-dunaharaszti Szentjánosbogár Klub főiskolás tagjai 9 napos kerékpártúrájuk során augusztus 12-én Nickre érkeztek, ahol az új evangelizáció szellemében együtt imádkoztak a nicki, répelaki, uraiújfalui ifjúsággal. **[Szabó Ervin]**

▼ A főpásztor augusztus 23-án megáldotta a Karitás teaházát. Az üzletben a vásárosmiskei, gércei, ölbői, nagylengyeli, kemenespálfai és nardai plébániákon termelt gyógynövényekből készült termékek vásárolhatók meg. **[Tuczai Brigitta]**

Megnyílt a Castellum teaház

Az imádságos fejedelem

Ha II. Rákóczi Ferenc rodostói éveiről szeretnénk olvasmányos, közvetlen hangú sorokat találni, természetesen hűséges kamarásának, az öt tizenhét éves korától szolgáló Mikes Kelemennek az írásait, a *Törökországi leveleket* kell fellapoznunk. Mikes társtalansága okán, unaloműzésből, s azért, hogy dokumentálja a magyar emigráns csoport életét, képzeltbeli nagynénjéhez írt fiktív leveleket évtizedeken át. A könnyed, csevegős stílus részben francia hatás, de megfigyelőképesége, humora, székeley beszédmódja saját egyéniségét, tehetségét mutatja. Mikes mélyen vallásos ember volt, személyiségét áthatotta az isteni rendelésbe vetett bizalom, ez adott neki lelki erőt az emigráció éveinek elviseléséhez haláláig.

A „nagyságos fejedelmet” is hitbuzgó emberként ábrázolja. Az 1720 májusában keltezett 37. levél egy részlete a bujdosók „klastromi szigorúságú” napi-
rendjét írja le, ebből kiderül, hogy Rákóczi napjában több órát töltött a kápolnában imádkozással, misehallgatással.

„Reggel hatodfél órákor a dobot megütik, akkor a cselédeknek fel kell kelni, és készen kell lenni hat órára. Hat órákor dobolnak, és akkor a fejedelem felöltözik – azután a kápolnába megyen, és misét hallgat. Mise után az ebédlőházba megyen – ott kávét iszunk és dohányozunk. Amikor az óra

három fertály nyolcra, akkor elsőt dobolnak misére, nyolc órákor másodikat, és egy kis idő múlva harmadikat – akkor a fejedelem misére megyen, mise után a maga házába megyen, és kiki oda megyen, ahova tetszik. Tizenegyedfél órákor megütik a dobot ebédre, és tizenkét órákor az asztalhoz ülünk, és törvényt teszünk a tyúkokra. Harmadfél órákor a fejedelem csak magánosan a kápolnába megyen, és ott vagyon három óráig. Mikor az óra három fertály ötre, akkor elsőt dobolnak estéli imádságra, öt órákor másodikat, és egy kevés idő múlva harmadikat – akkor a fejedelem a kápolnába megyen, és azután kiki eloszlik. Vacsorára hetedfél órákor dobolnak. A vacsora nem tartván sokáig nyolc órákor a fejedelem levetkezik, de leggyakortább le nem fekszik még akkor, és reggel haszinte hat órákor öltözik is fel, de éjfél két órákor felkél.”

A fejedelem haláláról tudósító 112. levélben Mikes az isteni kegyelem megmutatkozását látja abban, hogy az Úr éppen nagypénteken szólította magához Rákóczit.

„Ma nagypéntek lévén, mind a mennyei, mind a földi atyáinknak halálokat kell siratnunk. Az isten mára halasztotta halálát urunknak azért, hogy megszentelje halálának áldozatját annak érdemével, aki ma megholt érettünk. Amicsoda életet élt, és amicsoda halála volt, hiszem, hogy megmondották néki: »Ma velem léssz a Paradicsomban.« (...)

Virágvasárnap a gyengeség miatt nem mehetett a templomban, hanem a közel való házból hallgatta a misét. – A mise után amely pap odavitte neki a szentelt ágat, térdén állva vette el keziből, mondván, hogy talám több ágat nem fog venni. (...)

Csötörtökön, igen közel lévén utolsó végéhez, elnehezédék, és az Urat magához vette nagy buzgósággal. Este a lefekvésnek ideje lévén, kétfelől a karját tartották: de maga ment a hálóházában. A szavát igen nehéz volt már megérteni. Tizenkét óra felé étszaka mindnyájan mellette voltunk. A pap kérte tőle, ha akarja-e felvenni az utolsó kenetet? Intette szegény, hogy akarja. Annak vége lévén, a pap szép intéseket és vigasztalásokat mondván néki, nem felelhetett reája: noha vettük észre, hogy eszén van – azt is láttuk, hogy az intéskor a szeméből könnyhullatások folynak. Vég-tire szegény ma három óra után reggel, az istennek adván lelkét, elaluvék – mivel úgy holt meg, mint egy gyermek.”

Maga a fejedelem is tehetséges író volt, latin nyelven írt munkája az Egy bűnös vallomása (*Confessio peccatoris*), mely az ágostoni hagyományokat követi. Műve a gyónás beszédhelyzetére épül, mély vallásosság hatja át.

Rákóczi halálát követően Mikes Kelemen még 23 évig írta leveleit „kedves nénjéhez”, majd további három évet élt Isten szándékát, a neki szánt küldetést elfogadva.

[Szauder Ágoston]

Miksa Kelemen (1690–1761) • A levelek 1794-es kiadásának címlapja • II. Rákóczi Ferenc, a fejedelem (1676–1735)

Az Életrajzok Történelme.

SZENT MÁRTON ÉLETE

Maximus császár lakomáján – 1. rész

Egyházmegyénk szülöttének és védőszentjének életrajzát Sulpicius Severus (363 k. – 420 k.) írta meg „*Vita Martini*” (Szent Márton élete) címen. Rovatunkban ebből közlünk részleteket.

Nagy eseményekről szólva iktassunk azért közbe kevésbé jelentőseket is: csaknem kivételes eset korunkban, mikor már minden lezüllett és megromlott, hogy egy főpapnak van bátorsága, hogy megtagadja a hízelgést a császárral szemben. Midőn Maximus császárnál, e vad természetű és a polgárháborúkban aratott győzelmeitől felfuvalkodott férfiúnál a világ különböző részeiről összegyűltek a püspökök, feltűnő volt, hogy az uralkodónak mindnyájan milyen csúnyán hízelgtek, és a császárral szemben a főpapi méltóságukat gyáva gyengeségből a szolgaság szintjére alacsonyították le. Egyedül Márton őrizte meg az apostoli tekintélyt. Ha valakiért a császárnál könyörögnie kellett, inkább parancsolt, mint kért. Asztaltársaságától is távol tartotta magát, holott gyakran kapott meghívást, azt mondta ugyanis, hogy nem ülhet annak az asztalához, aki egy uralkodót az országtól, egy másikat pedig az életétől fosztott meg. Maximus erősen állította, hogy az uralkodást nem önkényesen ragadta magához, hanem a katonái jogosították fel, Isten szándéka szerint, hogy az országot nehéz helyzetében fegyverrel védelmezze meg, és hogy ez nem lehet ellentétes Isten akaratával, aki által oly hihetetlen módon szerezte meg a győzelmet. Azt állította továbbá, hogy a csatamezőn kívül nem ölt meg senkit az ellenfelei közül. Végül Mártont meggyőzték az érvek és a kérések, s elment a császár lakomájára, aki nagyon örvendezett, hogy ezt sikerült elérnie.

Via Sancti Martini – Az északi út IV.

Kimle két falu, Horvátkimle és Magyarkimle egyesítésével jött létre. Három nemzetiség, horvátok, magyarok és németek lakják. Kiemelkedő műemléke a magyarkimlei rész román stílusú Sarlós Boldogasszony temploma. A községen áthaladva végigkíséri utunkat a Mosoni-Duna. Fő utcája a part mentén halad, majd a két falurész között átkelünk rajta, elhagyva a települést pedig ismét a partján találjuk magunkat. Szántóföldek között vitt tovább az út Máriakálnokig, a Szigetköz jelentős búcsújáró helyéig. Kegykápolnája egy forrás fölé épült, melynek vizétől a hagyomány szerint meggyógyultak 1529-ben a török elleni küzdelemben megsebesült magyar katonák, később pedig egy Mária-szobrot találtak benne. Ottjártunkkor a kápolnát éppen felújították, munkaruhába öltözve valaki éppen a külső vakolatot verte le. Mint kiderült, a helyi plébános volt az, aki nagyon megörült, hogy zarándokok érkeztek. Megmutatta a kápolnát, majd elkauzolt bennünket a barokk Szentháromság-plébániatemplomba, hogy megnézhesük a kegy-szobrot, amit a felújítás idejére oda vittek át. És természetesen mindkét helyen imádkoztunk. A falu után árnyas ártéri erdőben haladt az út Halászi kö-

zségig. Épp időben érkezünk az esti szentmisére a barokk Szent Márton-templomba, melynek főoltárképén a szent püspök csodáit örökítették meg a híres osztrák festő, Maulbertsch tanítványai. Este pedig a folyóparti kempingben vertük fel sátrainkat. Másnapi első állomásunk a Dunát útjára bocsátó hegységhez hasonlóan Feketeerdő nevet viselő falu volt. Ezt követően értünk Dunakilitire. A falu kastélyában született boldog Batthyány-Strattman László, és az itteni Szent Kereszt felmagasztalása templomban keresztelték meg. Innét hosszú kilométereken keresztül a Mosoni-Duna gátján vezetett az út. Csak a természet zavartalan csendje vett körül bennünket, a messzi távolban pedig már ott látszott a Pozsony mögött emelkedő Kis-Kárpátok vonulata. [Szalai Attila, fotó: Gedeon Tamás]

LEMEZAJÁNLÓ

Három éneklő pap

Jeles dátummá vált 2008. november 17-e a brit lemezkiadás történetében. Ekkor jelent meg az Egyesült Királyság valaha leggyorsabban fogyó klasszikus zenei CD-je, mely így Guinness-rekord is. A *The Priests* (egyszerűen csak „A papok”) elnevezésű formá-

ció nevükkel azonos című lemezéről van szó, mely rögtön több földrész több mint harminc országában is a boltokba került. Három iskolázott hangú, szívvel-lélekkel daloló észak-ír római katolikus pap alkotja az együttest, akik papi hivatásukra készülve kezdtek el együtt énekelni. Egyik felvételük eljuttott Londonba, a SONY lemezkiadóhoz, melynek igazgatója jó füllel ismerte fel a formáció tehetségét, és rögtön egymillió font értékű lemezszerződést kötött velük. A három pap ezt az összeget különböző jótékonyági célokra ajánlotta fel. Igazán szimpatikus, hogy felfelé ívelő nemzetközi karrierjük mellett tovább gyakorolják papi hivatásukat, nemcsak miséznek, de esketnek, keresztelnek, temetnek, ellátnak minden feladatot, amelyre felszentelték őket.

Debütáló lemezük Írországban és Vatikánban készült, közreműködik rajta a Római Filharmonikus Akadémia énekkara, melyet a Szent Péter-bazilika kórusának nyugalmazott igazgatója vezet. A szimfonikus háttérrel megszólaló dalok között klasszikus áriák és ír egyházi népénekek egyaránt előfordulnak, felemelő, kellemes dallamok, melyek közül több is ismerősen csenghet a zenekedvelők fülében világszerte.

Eugen O'Hagan, Martin O'Hagan, és David Delargy atyák énekükkel népszerű, milliókhoz eljutó módját találták meg az istenhit megvallásának és terjesztésének. Az első lemez hagyományait követi 2009-es *Harmony* című albumuk, 2010-ben, Szent Miklós napján pedig *Noel* címmel jelentettek meg karácsonyi dalokat tartalmazó CD-t.

Murphy törvényei az iskoláról

DOLGOZAT:

Alaptörvény:

Dolgozatot írni jó dolog...

- a) csak visszakapni nem az.
- b) ha közben kimegy a tanár.
- c) de nem írni még jobb!

A tankönyvek értelmezése:

Egy tankönyv kis- és nagybetűs részekből áll. **ÉRTELME:** A nagybetű a lényeg, a kisbetű a dolgozatkérdés.

HÁZI FELADAT:

Alaptörvény:

A házi feladat pontosan olyan, mint az érettségi bizonyítvány.

- ha nincs, nem veszik jó néven.
- ha van, nem érdekel senkit.

Becsületirtás:

Ha becsületes vagy, és megmondod, hogy nincs házi feladatod, a tanár büntetésben részesít.

FOLYOMÁNYA: Mindenki maximum egyszer becsületes.

TANÓRA:

Az antagonisztikus érdekellentét:

Az átlagos tanórán a diák fő feladata, hogy olyan - az órához illő vagy legkevésbé ide tartozó - kérdéseket tegyen fel a tanárnak, amivel a legjobban lehet húzni az időt, azaz el lehet kerülni a feltevést.

Fizikai teherbírásunk törvénye:

A különböző kínozások (kaloda, áramütés) mind-mind eltörpülnek azon hatás mellett, amelyet egy „jól sikerült” tanóra tud okozni a szervezetnek. Különösen igaz ez kémia-, biológiaórákra.

SZÜNNET:

A tízórai törvény:

1. Mindig a legjobb falatot kunyerálják el.
2. A másik tízóraija mindig jobb.
3. A tízóraidból mindenki csak egy falatot kér, de minimális azok száma, akik aztán annyit is esznek belőle.

KIEGÉSZÍTÉSE: Ha viszont tényleg egy falatot eszik, az felér öttel.

4. Minél éhesebb vagy, annál valószínűbb, hogy a többiek már rég ellopták a tízóraidat.

FOLYOMÁNYA: A tízóraidat egyetlen esetben nem lopják el: ha romlott.

KIFESTŐ

AZ OLDALAKAT ÖSSZEÁLLÍTOTTA:
SALAMON VIKTÓRIA ÉS SZAUER ÁGOSTON

A szeretet útjain

A hittanórákon és az evangéliumi törvényekben biztosan hallottatok azokról a súlyos betegekről, akiket leprásoknak neveznek. Az Úr Jézus többször is meggyógyított ilyen betegeket. Sajnos ez a fertőző betegség nem szűnt meg, nem veszett ki a világból.

Egy fiatal francia újságíró még a II. világháború előtt Afrikában jó témák után kutatott. Egy mocsaras vidék közelében haladt el az autójuk, amikor az erdőből néhány rémült arcú és kiéhezett ember bukkant elő. Raoul Follereau – így hívták az újságírót – odakiáltott nekik. Ők azonban elszaladtak.

– Kik ezek az emberek? – kérdezte a vezetőjüket.

– Leprások.

– Miért vannak itt?

– Azért mert leprások.

– Értem, de nem lenne jobb nekik a faluban? Legalább etetnék őket. Mit véstetek, hogy elűzték őket?

– Leprások.

Ez a találkozás – hasonlóan Assisi Szent Ferenc leprásokkal való találkozásához – egész életére kihatott. Raoul Follereau már a világháború alatt is, és azután egészen élete végéig a leprás emberek felkutatásának, gyógyíttatásának, megsegítésének szentelte minden idejét. Később a leprások apostolának nevezték el. Tetteit a keresztény szeretet, a krisztusi gondolkodásmód vezette.

Ő indítványozta 1954-ben, hogy legyen a naptárban „Leprások Világnapja”, minden év január utolsó vasárnapján, hogy a jólétben élő és főleg a jó szívű emberek figyelmét ráirányítsa erre a máig megoldatlan problémára.

A leprás betegek gyógyításához, gondozásához sok pénz kellett: gyógyszerekre, élelmiszerekre. Follereau előadókörtutart tartott Franciaországban, hogy adományokat gyűjtsön, először az Elefántcsontparton élő betegek számára.

Később rá kellett jönnie, hogy amit ekkor (1953) tettek, az egy csepp a tengerben. A sikeres akció után a világ minden tájáról levelek érkeztek betegektől, orvosoktól, misszionáriusoktól. Raoul megteszi első világméretű, leprafelderítő útját. Három évig tartott az

utazás. Afrikát, Ázsiát és az indiai-óceáni szigeteket kereste fel. Tapasztalatairól több könyvben is beszámolt. Az ENSZ-hez fordult, az európai kormányfőknek írt, és kérte, hogy a fegyverkezésre fordított minden millióból adjanak neki „néhány dénárnyit”, csak annyit adjanak, amit egyetlen napon a katonaságra költenek, és akkor a világ leprásai meggyógyulhatnak.

Az egyik karácsonykor kiáltványt intézett a francia gyerekekhez, hogy ajándékaikból adjanak a leprás betegeknek. A siker rendkívüli volt. Follereau segítőtársai tonnaszám küldhették az orvosságot, ruhát, játékokat a szegény betegeknek.

A gyermekeken kívül nagy bizalommal fordult a fiatalokhoz. 1961-ben írta: „Ha enni akartok, ne mondjátok, hogy éhes vagyok. Inkább gondoljatok arra a 400 millió fiatalra, akik ma nem ehetnek. A világ ifjúságának fele éhezik. Ha megfázatok, ne mondjátok: Istenem, milyen beteg vagyok! Inkább gondoljatok azokra, akik szenvednek. Arra a 800 millió emberre, aki sosem látott orvost. És különösen ma tegyétek ezt, amikor 15 millió leprás embert a világ szeretet nélkül hagyott.”

1962-ig munkája nyomán kétmillió leprás gyógyult meg. Később elhatározta, hogy az év felét azok között tölti, akik „jól állnak”, a másik felét, pedig a leprások között.

Az első hat hónapban előadásokat tartott, beszélt az emberekhez, templomokban, színházakban és a TV kamerák előtt. Majd pedig munkatársaival együtt kiosztotta mindazt, amit a leprások számára gyűjtött.

Életének ötven éve alatt kétmillió kilométert tett meg, több milliárd frankot gyűjtött és osztott szét a rászorultaknak. Még a II. világháború befejezése után életre hívta a Szeretetszolgálat rendjét, amely később Raoul Follereau Alapítványként folytatta áldásos tevékenységét a leprabetegek és a világ elesettjei szolgálatában.

Raoul Follereau 1977. december 6-án hunyt el Párizsban. „A világ gabonára és gyöngédségre éhezik.” Ebben az általa sokat emlegetett mondatban foglalható össze az a szellemiség, amely egész életét ihlette, amikor a betegek, a szegények, a számkivetettek érdekében szorgoskodott. Jelenleg a világ külön-

Raoul Follereau, a leprások apostola
1903 – 1977

böző országaiban 22 olyan szervezet működik, amely tovább viszi Raoul Follereau eszméit és folytatja az általa megkezdett munkát.

Imádkozz esténként a világ szegényeiért, a nyomorban élőkért, és azokért, akik még ma is leprás betegek! Imádkozz azért is, hogy mindig legyenek olyan emberek, akik szívesen áldozzák életüket Isten iránti szeretetből rászoruló embertársaikért.

Márai Sándor: A boldogságról

Boldogság természetesen nincs abban a lepárolható, csomagolható, címkézhető értelemben, mint ahogy a legtöbb ember elképzelem. Mintha csak be kellene menni egy gyógyszertárba, ahol adnak három hatvanért egy gyógyszert, s aztán nem fáj többé semmi. Mintha élne valahol egy nő számára egy férfi, vagy egy férfi számára egy nő, s ha egyszer találkozna, nincs többé félreértés, sem önzés, sem harag, csak örök derű, állandó elégedtség, jókedv és egészség. Mintha a boldogság más is lenne, mint vágy az elérhetetlen után!

Legtöbb ember egy életet tölt el azzal, hogy módszeresen, izzadva, szorgalmasan és ernyedetlenül készül a boldogságra. Terveket dolgoznak ki, hogy boldogok legyenek, utaznak és munkálkodnak e célból, gyűjtik a boldogság kellékeit – a hangya szorgalmával és a tigris ragadozó mohóságával. S mikor eltelt az élet, megtudják, hogy nem elég megszerezni a boldogság összes kellékeit. Boldognak is kell lenni, közben. S erről megfeledkeztek.

A II. Vatikáni Zsinat megnyitásának 50. évfordulója az Egyház tükré

Jézus Krisztus azt kérte az apostoloktól: „MenjeteK és hirdessétek: Közel van a mennyek országa!” (Mt 10,7) Nem azt mondta, hogy várakozzatok és zárkózzatok be, hanem kezdeményezésre buzdított. Azzal, hogy XXIII. János pápa 1962-ben összehívta a II. Vatikáni Zsinatot, eleget tett a kezdeményezésre való felszólításnak, és nyitó lépést tett afelé, hogy Jézust és Egyházát minél jobban és többen megismerhessék.

Mindez olyan időszakban történt, amikor a világ társadalmi, gazdasági, politikai, erkölcsi és spirituális téren is nagy átalakuláson ment keresztül. E változással együtt új kihívások és új kérdések merültek fel, amelyek nem maradhattak világos, korszerű keresztény válasz nélkül. Az Egyház tanítása nem változott, de az evangélium címzettje, az ember igen. Ezt látva, a pápát a megújulás iránti vágy vezette, vagyis szükségessé vált, hogy újult erővel és a változások kereszttüzeiben álló ember számára közérthető formában vigyük közelebb Jézust a világhoz, miközben maga az Egyház is mélyül a vele való barátságban. A megújulásra való nyitottság csodálatos tulajdonsága az Egyháznak, egyben Isten ajándéka minden tagjának. Az a közösség, amely nem képes megújulni, olyanná válik,

mint egy be- és kivezető forrásainál el-tömődött és ezért bealgsodott tó.

Fontos kiemelni, hogy egy zsinat nem csupán emberi esemény, és tanítása nem kizárólagosan a zsinati atyák egyéni véleménye. Ők is tanulóként ültek be a zsinat iskolájának padjába: tanulni egymástól, de elsősorban a folyamatosan alakítani és megújítani tudó Szentlélektől. Ez az esemény tehát Isten és ember csodálatos együttműködése volt. Akárcsak a kenyérszaporítás történetében, itt most a zsinati atyák adták az öt kenyeret és a két halat, vagyis a bátor hozzáállást, teológiai és egyéb tudományos ismereteiket, az Isten pedig megszorította, és a zsinat bőséges tanításbeli táplálékot termelt: Egyházzól, liturgiáról, kinyilatkoztatásról, papi szolgálatról, világi hívek szerepéről az evangélium hirdetésében, vallásszabadságról, ökumenizmusról, a nem keresztény vallásokban található értékekről vagy az Egyház és a mai világ kapcsolatáról. Jézus azt mondta Péternek és rajta keresztül azoknak, akiket pásztori szolgálatra hívott: „Legeltesd juhaimat!” A pásztor felelőssége, hogy a legjobb táplálékot biztosítsa a juhoknak, az pedig mindig friss és emészthető. Ez a zsinat a tanítás dús és friss legelőjére vezette az Egyházat. Olyan

akol ez, amely tágas és ahol mindig van hely az érkezők számára.

Mint minden megújulás, úgy a zsinat tanításának életre váltása sem ment egyik napról a másikra. Bizonyos változtatások viszonylag rövid időn belül megtörténtek. Ám ez olyan folyamat, ami azóta is mozgásban van. Tanítása az idő múlásával egyre világosabb és teljesebb lett, mint amikor az ér a forrásától távolodva egyre szélesebb, mélyebb, egyenletesebb és erőteljesebb folyamat képez. Hamarosan a zsinat megnyitásának ötvenedik évfordulóját ünnepelhetjük. Tanítása fiatal, időszerű és a mindennapok keresztény gyakorlatához biztos kapaszkodót nyújt, hiszen maga a zsinat is szilárd alapokból táplálkozott: Szentírás, hagyomány, apostoli kor, de ami a legfontosabb, a Lélekre való ráhagyatkozás és az imádságos kapcsolat Jézussal. Úgy tudott újat adni, hogy közben a régire alapozott. Az évfordulóhoz közeledve a megújulásra való nyitottságra is emlékezünk. Jézus változatlanul az életünk tengelye, az evangélium továbbra is örömhír és minden nap lehetőséget kapunk arra, hogy a vele való személyes barátságunkban új színeket fedezzünk fel.

„MenjeteK el az egész világra, és hirdessétek az evangéliumot!” (Mk 16,15) Az evangélium hirdetése olyan, mint amikor egy rózsa nyílik. Ennek a nyílásnak egyik szirma a zsinat: a rózsa továbbra is rózsa marad, de ahogyan az újonnan kibomló szirm hozzátesz a virág szépségéhez, úgy fest egyre teljesebb képet a zsinat tanítása is a megfeszített és feltámadt Krisztusról. Valóban a gondviseleléstől kísért keresztények vagyunk, mert olyan generáció tagjai lehetünk, akik a II. Vatikáni Zsinat tanításának fényében élhetünk, és ennek az útmutatásnak a tükrében, 50 évvel a zsinat megnyitása után újíthatjuk meg hitünket. [Kalmár Petra]

A második Vatikáni Zsinatot XXIII. János pápa nyitotta meg 1962. október 11-én a római Szent Péter-bazilikában és 1965. december 8-án VI. Pál pápa zárta be

Irányvonalak a tervszerű első igehirdetéshez

Jelenlegi megszokott pasztoráció-önk figyelmes vizsgálata alapján tagadhatatlannak tűnik számunkra, hogy a hithirdetés sajátos szolgálata majdhogynem nemlétező a mi egyházi közösségeinkben, különösképpen, ha eltekintünk néhány csoport és egyházi mozgalom tevékenységétől, és figyelmünket a plébániák működésére irányítjuk. Ezt a kijelentést Olaszországban vetették papírra a Róma környéki plébániák evangelizációs tevékenységét elemző dokumentumban. Szerencsére ez csak ott jellemző.

Ahogy a cím is sejteti, egy szándékosan szintézis-szerű szöveggel van dolgunk, mely sebészi pontossággal mutat rá korunk pasztorációjának talán leginkább égető kérdésére, és igyekszik megfelelő ajánlásokat tenni, hogy a plébániákon folyó katekézis hatékonyabb legyen. A szöveg szerzője Lazio Regionális Kateketikai Irodája, mely 2002 húsvétján tette közzé a Lazio Püspöki Konferenciája felé tett dokumentumát.

A kis könyv elsősorban a hívó értelemre hat, azt világosítja meg. Foglalkozik az első igehirdetés jellemzőivel, céljával, sajátos kapcsolatával a beavató szentségekkel, fogalmakat tisztáz: első igehirdetés-első evangelizáció.

Elméleti támpontokat nyújt az első igehirdetés tartalmára vonatkozóan, melyek további kidolgozásra várnak a konkrét megvalósulás területén. Azt is mondhatnánk, hogy ez a kis könyv egy startlövés, de a pályát nekünk kell végigfutni. Amit olvasunk, azt meg kell rágnunk, forgatnunk kell gondolatainkban, imádságos perceinkben át kell elmélkedni. Ezzel együtt is olvasmányos, emészthető.

Kiknek lehet érdekes ez a kis tanulmány?

Mindazoknak, akik valóban komolyan veszik az új evangelizáció

kihívásait, szembe mernek nézni eddigi munkásságuk gyümölcseivel/gyümölcstelenségeivel, mernek reflektálni, konfrontálódni, kérdéseket feltenni, mert tudják, hogy Krisztus szeretete sürgeti őket, és jaj nekik, ha nem az evangéliumot hirdetik.

Mely konkrét pasztorációs területeken hasznosíthatjuk az olvasottakat?

- felnőtt katekumenek
- fiatalok és felnőttek, akik bér-málkozni szeretnének
- szülők, akik gyermekeik számára kérik a beavató szentségeket
- gyakorló, azonban nem kellőképpen evangelizált fiatalok és felnőttek
- nem gyakorló fiatalok és felnőttek, akiket különféle kezdeményezéseken keresztül értünk el
- jegyesek, akik házasságra készülnek
- nem kellőképpen evangelizált egyházi ifjúsági csoportok

Kiknek nem ajánljuk ezt a könyvet?

- akik szerint a helyzet menthetetlen, és alig várják, hogy leteljen az új evangelizáció éve
- akik mindent tudnak már az evangelizációról, és hatékonyan meg is tudják szólítani nemhívó környezetüket, ezért nincs is szükségük semmiféle segítségre. [Tömő János]

A LELKIPÁSZTOR VÁLASZOL

Isten egy zsarnok?

Még manapság is sokszor hallani, hogy a kisgyermeket a szülők vagy a nagyszülők azzal fenyegetik, ha csúnyán beszélnek, Isten parazsat tesz a nyelvükre, vagy ha dörög és villámlik, akkor azt mondják, ez azért van, mert rossz volt a gyerek, és Isten ezzel bünteti meg a rosszszaságáért. Szeretném megkérdezni, hogy így milyen istenkép alakul ki a gyermekben? Nem Isten jóságát, irgalmasságát és szeretetét kellene inkább hangsúlyoznunk ahelyett, hogy Istent egy bosszúszomjas zsarnoknak állítjuk be?

Amikor neveljük a gyerekeket, öntudatlanul is azt adjuk tovább, amit valóban érzünk, gondolunk és hiszünk, amilyenek mi látjuk – helyesen vagy helytelenül – a mi Istenünket. A szavak fontosak, de csak annak a kommunikációnak a részeként, amelyet a választásaink, a viselkedésünk, a lényünk sugároz. A zsarnokoskodó felnőtt (aki valójában még nem nőtt fel, mert nem a gyermek érdekét, hanem lustán és gyerekesen a sajátját nézi) legalábbis a szíve mélyén valószínűleg zsarnoknak látja magát Istent is. Nem is igen tudna róla más képet kialakítani. Ha valakinek minden mindegy – vegyük most a másik végletet –, valószínűleg Istenről is ugyanezt gondolja, hogy soha bele sem avatkozik semmibe, és akkor sem gondoskodik a másiról, amikor erre szükség lenne.

A helyes szavak a helyes hitet tükrözik. Márpedig a hitünk szerint azért, hogy milyen kép alakul ki róla az emberben, végül is Isten a felelős. Persze nem abban az értelemben, hogy őt bárki is felelősségre vonhatná. És nem is úgy, hogy reggelenként jól meggondolja, aznap milyen PR-fogásokat használjon. Inkább úgy, hogy minden egyes ember sorsával személyesen is törődik, őt szólongatja, hívogatja, és ezzel alakítja mindannyiunk istenképét. Törődésébe beletartozik a „nagy és csodaszép” világ megteremtése, amely ugyanakkor titkokkal és oly-

kor félelmetes jelenségekkel is terhes. Beletartozik, hogy elküldte a Fiát, akiben megmutatta irgalmát és jóságát, és megmutatta igazságosságát is. És beletartozik az is, hogy szülőkön és nagyszülőkön, papokon és hitoktatókon, barátokon és barátnőkön keresztül is gondoskodni akar szeretett gyer-

HUMOR

XII. Leo a Pápai Állam uralkodójaként meglátogatott egy börtönt. Beszél a rabokkal, és érdeklődött, miért zárták be őket. Természetesen mindegyik ártatlannak vallotta magát. Volt azonban egy kivétel:

- Szentatyám! Loptam, raboltam, gyilkoltam, megérdemeltem ezt a büntetést.

A pápa intézkedett: utasította a bírót:

- Tárgyalják újra az ügyet! Engedjék ezt a fickót szabadlábra! Nem szeretném, ha a jelenléte megfertőzné a többi ártatlant.

A néger törzsnél dolgozó európai apácafőnöknő panaszodik a főnök feleségének:

- A ti lányotok nagyon neveletlen, rendetlen és buta is.

- Tudom - felelte az anya. - Ő már régen a fehér bárány a törzünkben.

• • •

Egy európai turista Afrikába utazott. Meglátogatta osztálytársát, aki misszionárius lett, később meg püspökké szentelték. A missziós állomáson nem talált senkit, csupán az autó alatt kalapált egy férfi. Megkérdezte hát tőle: - Nem tudja, mikor jön haza a püspök úr?

- A püspök én vagyok - hangzott a válasz -, és ha meg akarja csókolni a gyűrűmet, ott van az ablakpárkányon.

• • •

A neves német politikust, Adenauer kancellárt az újságírók zavarba akarták hozni, és megkérdezték:

- Kancellár úr, a politikusok is üdvözülhetnek?

- Istennél semmi sem lehetetlen - hangzott a bölcs válasz.

• • •

Egy férfi sokat dicsekedett, hogy életében semmi rosszat nem követett el. Ambrus püspök megjegyezte:

- A tiszta lelkiismeret sok esetben a rossz emlékezőtehetség eredménye.

Lacordaité atyának az volt a szokása, hogy nőket nem gyóntatott. Éppen a sekrestyében tartózkodott, ahol az egyik rendtársa így szólt hozzá:

- Atya! Egy asszony szeretne Önnél gyónni.

- Igazán tudhatná, hogy nőket nem gyóntatok.

- Tudom, de ez egy kivételes eset. Az illető tizenöt éve nem gyónt.

- Az már más! Egy asszonyt, aki ilyen régen nem gyónt, nyugodtan lehet férfinak tekinteni.

• • •

A plébános meglátogatta egyik hívét, aki századik születésnapját ünnepelte. Átadta a hívek ajándékát, és keresetlen szavakkal gratulált neki:

- Csak így tovább! Minden rendben van! Remélem, jövőre megünnepelhetjük a százegyedik születésnapját!

- Látom, az atya jó bőrben van, minden lehetősége megvan rá! - válaszolt az ünnepelt.

Szóke János: **A mosolygó Isten**
Don Bosco Kiadó • 2007 • 68 oldal • 500 Ft

A Szentatya szeptember havi imaszándékai

Általános szándék (A politikusok): Hogy a politikusok mindig tiszességgel, csorbítatlan becsületességgel és az igazságosság iránti szeretettel tevékenykedjenek.

Missziós szándék (A legszegényebb egyházak megsegítése): Hogy a keresztény közösségekben növekedjen az arra való készség, hogy misszionáriusokat, papokat és világiakat, valamint konkrét pénzforrásokat adjanak a legszegényebb egyházaknak.

Engesztelő imanap Csehimindszenten

Minden hónap 29-én engesztelő imanapot tartanak Csehimindszenten, Mindszenty József bíboros, hercegprímás szülőfalujában. Az imanap célja, hogy a nap 24 órájában mindig legyen valaki, aki imádkozik a bíboros úr mielőbbi boldoggá és szentté avatásáért, valamint engesztelnek a hercegprímás szándéka szerint, amelyet 1946. január 25-én hagyott jóvá: „*A Világ Királynője nagy engesztelő mozgalomra főpásztori áldásomat adom.*”

Közös liturgikus program:

- 18.00 Keresztút a templomban
- 19.00 Szentmise
- 20.00 Engesztelő imaóra
- 21.00 Fáklyás körmenet a Mindszenty-szoborhoz

Minden Mindszenty-tisztelőt és imádkozni, engesztelni vágyó hívőt nagy szeretettel várnak. Akik távol élnek vagy valamilyen ok miatt nem tudnak részt venni a közös imádságon, azok otthonaikban kapcsolódjanak be az imanap valamely órájába.

Martinus
szombathelyi egyházközség havi lapja

Főszerkesztő: Ipacs Bence • **Főszerkesztő-helyettes:** Teklits Tamás • **Szerkesztők:** Csuti-Mátyás Zsófia, Déri Péter, Horváth István Sándor, H. Pezenhófer Brigitta, Salamon Viktória • **Nyomdai kivitelezés:** Premier Nyomda Kft. (1117 Budapest, Budafoki út 64.) • **Felelős vezető:** Hlinka Zsolt • **Megrendelés száma:** 1209/12 • 2012. augusztus • **Kiadó:** Martinus Könyv- és Folyóirat Kiadó (9700 Szombathely, Berzsenyi Dániel tér 3.) • **Telefon:** 94/513-191 • **E-mail:** info@martinuskiado.hu • **Internet:** www.martinuskiado.hu • **Felelős kiadó:** Teklits Tamás igazgató • **ISSN 2060-145X** • Az újságban található cikkek a forrás megjelölésével szabadon felhasználhatók.